

Megjelenik hetenként kétszer
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-tér

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLETT

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Előfizetési ár:

Negyed évre . . . 2.—
Fél évre 4.—
Egész évre . . . K 8.—

Egyes szám ára 8 fill.
Egy hóra . . . 70 fill.

Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

A pápa a világháboruban.

Bernhard György kiadásában megjelenő „Plutus“ című német folyóirat március 31. számában figyelemre méltó cikk jelent meg a pápaság szerepéről a jelenlegi borzalmas világháború alatt. A cikk annál is inkább nagy feltűnést keltett, mert a lap iránya inkább katolikus-ellenes.

A pápaság régebbi politikai hatalmának ismertetésével kezdi a szerző, majd így folytatja:

... És ez a pap uralkodásának néhány hónapja után, ahova egy olyan borzalmas háború idején került, aminőt az emberiség sohasem látott, oly kiváló politikai állást tölt be, amilyent hosszú évszázadok óta egyik elődje sem. Még XIII. Leó sem, mert micsoda az a szerep, amihez XIII. Leó Bismarck közvetítésével jutott, mikor rábízták a döntést Németország és Spanyolország között a Karolin-szigetek kérdésében; micsoda ahhoz a hivatáshoz képest, melyet XV. Benedek kétségtelenül betölt mostanság.

Ha a Gondviselés megengedte volna, hogy mindig X. Pius lenne Krisztus földi helytartója, úgy ez a

mélyen vallásos ember bizonyára imádkozott volna a békéért, de a nem kevésbé jámbor XV. Benedek nem maradt meg csak az imádságnál, hanem cselekszik is a béke érdekében, mindenekelőtt a harc szelidítéseért. Természetesen nem mint politikus cselekszik — és éppen ez teremt számára egy erős politikai hatalmat is — hanem csak mint pap. Mégis ennek a papnak kérő hangja tulharsogja az ágyuk hatalmas dörgését és a világ, nemcsak a katolikus, nemcsak a keresztény világ csodálkozza és meghatottan hallgatja s nagyobb odaadással követi, mint a nagyhatalmak vezető államférfiainak jegyzékét és beszédét. A pápa, aki nem politizál, egyszerre legelső rangú politikai hatalommá lett! Még történelem jelek és csodák a mi szkeptikus világunkban, vagy helyesebben olyan időben, mikor nem is régen azt hitték az emberek, hogy minden metafizikai gondolkozást levetkőztek.

Napjainkban még egy más férfi is érvényesülhetett volna XV. Benedek pápához hasonlóan. Reá is hálás tekintet vethetne a világ, mint ahogy a Vatikán felé tekint. De ez a második többre becsüli, hogy lemondjon minden

ideáról a kalmárkodás érdekében és hogy a legközönségesebb materiális ösztönöktől hagyja magát vezetetni. Természetesen Wilson elnökről esik szó!... Mert hát szomorú mondani, de nem lehet elhallgatni, hogy a föld legnagyobb és legszabadabb köztársaságának elnöke ebben a válságos időben nagyon is megmutathatta a világnak, vajjon használni akar-e fényes állásában a jó ügynek, ami a legméltozabb hozzá és legszebb, vagy csak mint közönséges üzletember csupán az üzletre gondol. Ő és miniszterei könnyelműen az utóbbi mellett döntöttek és éppen ezért az emberek szemében annyit estek, mint amennyit XV. Benedek emelkedett tekintélyben!

Amint említettük, a pápa nemcsak imát rendelt el a békéért, hanem fáradhatatlanul dolgozik is érte és a lelkek kiengeszteléseért. Midőn Karácsony előtt annak a szép kérdésnek adott kifejezést, hogy a karácsonyi ünnepet, melyen egykor azt az örvendetes hirt kapta az emberiség: „Békesség a földön...“, ne szentségtelenítsék véres cselekedetekkel — gyengéd gyermeki érzés szállt a hadakozók szívébe, azt vélték, távoli harangkon-

Holdugáros nyári éjszakák.

Írta: Mujzer Béla.

— Az „Új Élet“ eredeti tárcája. —

Az országot fehér, poros szinehagyott szalagként kanyarodott el az erdő mellett. A sötét hegyoldal nagy árnyékával betakarta a szőlőket, a pincéket. Nyugalom ült a fák lombja közt s az alélt meleget a fáradt föld hűvös, párologó harmata lepte be. Friss, párateljes levegő övezte a lankás hegyoldalt, hol szőlőtőkék futottak fel hosszú sorokban a csucsig. Nagy zöld leveleik összefutottak és egybeolvadtak a holdfényben.

Messze az uton nyikorgó szekerek kocogtak a város felé.

A hegy alatt terült el a falu. Fele belenyult a hegybe s ahol az utolsó ház állott, ott huzódott el a hegy sűrű bozót gyepűje, melyet nem kellett ültetni, mert magától nőtt s azért lett görbe, egyenetlen, mert a természet úgy alkotta és azok, akik eljártak mellette nem láttak benne rendellenességet és hagyták állni.

Piros cserépszindelyes házak fehérlettek ki az akácok közül. A holdvilág végigterült az új tetőkön s mintha mély álomba akarta volna ringatni az alatta alvókat, a kormos

kéménybe lövelt néhány árva sugarat. Ott a tetőn, hol a hold fénye ült fehér pompában, azelőtt vörös lángnyelvek csapkodtak egy szeles éjjelen és elhamvasztottak nehéz és szorgalmas munkával szerzett vagyont. Hol előbb egy elem tombolt, később a hold enyelgett.

A faluban néhány házban még égtek a lámpák. Nyilván leányos házak voltak, hol szívesen látott vendégek ültek az asztaloknál vidám tere-ferében.

Gyufaláng villant meg a hegyen s mintha pipára gyújtott volna valaki, kapkolódott a halavány fény. Később puskás emberek jöttek ki a hegyből és a kápolna irányában elsiettek az erdőség felé.

Gerő Tamás, a gróf erdésze a strázsákkal beszélgetett a faluban.

Meleg idők járnak — mondta — Alvinczi István s akik körülállták, mind helyeslőleg bólintottak a fejükkel. Majd tovább folytatta Alvinczi István: Innenonnan az aratásnak is vége lesz. Nem fizet jól a termés s kinek lesz nehezebb a helyzete, mint a szegény kis embernek.

Egymás arcába néztek az emberek és mint akik átértékelték a mondottak komoly jelentőségét, szótlanok maradtak percekig s

azután ismét újból másról kezdtek beszélni. Közbeszólt olykor Gerő Tamás is és mikor már mindenki előhozakodott a maga mondanivalójával, átterelte a beszédét a saját dolgaira, melyet örömmel hallgattak embertársai és jóbarátai, mert szerették a tiszta, nyílt jelleméért és jószívűségéért.

— Hej Alvinczi barátom! Én öreg napjaimra már nem leszek szegény ember — mondta — Gerő Tamás és hangjában valami meleg érzés reszketett és a szemé csillogott hozzá.

Alvinczi nagyokat sóhajtott, jeléül annak, hogy barátja boldogsága szíven fekszik és a rokonézés szájai odatapadnak Gerő Tamáshoz.

Gerő Tamás pedig folytatta beszédét:

— Ha fiam tanulmányait befejezi, itt hagyom ezt a csendes falut és elmegyek hozzá, hogy nála éljem le öreg napjaimat ősz fejemmel, mert akkorra már érzem, hogy ősz leszek és újságolvasás mellett, kényelmesen butorozott szobában fogom tölteni az utolsó évek napjainak leghosszabb óráit. Fiam, ki márvány palotákat fog tervezni és építeni, majd valamelyikben csak helyet ad nékem és talán megérem azt az időt, mikor karosszékemben ülve,

▼ Szalámit, sajtót, akácmézet, Pilseni Bürgerbräu-sört, mindenféle gyümölcsnedvet a legjobb minőségben jutányos árban ajánl ▼

Gruber János

csemegekereskedő

Megyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 107/a szám. ▼

gást hallanak; visszacsendült lelkükben hirtelen a Máté-evangélium egyszerű, de mégis fenséges szövege a gyermek Jézus születéséről. A kérés eredménytelen volt, mert egy másik egyház feje, az orthodoxoké, nem volt hajlandó a kérelem teljesítésére. A kérés eredménytelenül maradt, de Benedek számára megteremtette mindenki simpatíáját, még azokét a körökét is, a melyek előtt a katolikus Egyház nemcsak idegen, de világnézetüknel fogva, mint ellenfelek álltak szemben.

A pápa második tette már most termi a jó gyümölcsöt. A súlyosan beteg és rokkant hadifoglyok kicserélése. Milliók köszönetét érdemelte ki ezzel a tétével a fehérruhás pap. Olyan időben történt kérése, mikor nap-nap után lábbal tapossák a népjogot. Amin az államférfiak hiába fáradoztak, azt ő elérte. Pártatlan elismerést érdemel Belgiummal szemben való magatartása: biztosítja a belgákat szenvedésük fölött való mély fájdalomról, de komoly szavakkal inti, figyelmezteti őket, hogy mindenképpen engedelmessé legyenek új feljebbvalóiknak. Ő minden pártállás fölé akar emelkedni — és ebben rejlik erejének egy része — egy világegyház feje nem pártoskodhatik.

Ha majd egyszer elérkezik az az idő, mikor létrejön Európa népei között a béke, kétségtelenül ezzel az alkalmal XV. Benedek pápa is áldásos, kiváló és kiengesztelő munkát fejtethet ki. Ez a nem politizáló pápa, aki mint az Egyház főpapja akar csak cselekedni, politikai hatalommá lett a háboru alatt és pedig azért, hogy a fegyverek zaja között egy nagy, ideális világnézetet képvisel!

Világháború.

A galíciai nagy diadal.

Hadifoglyaink száma több, mint 30.000. — 22 ágyu és 64 gépfegyver is van a zsákmány közt. — A németek 24.500 foglyot, 16 ágyut és 42 gépfegyvert jelentenek. — Az áttörési tervet Hötendorfi Conrad dolgozta ki. — Mitau vidékén elfogott oroszok száma 4000. — Kalvarja, Augusztow és Lomza vidékén az orosz támadások kudarcot szenvedtek. — A nyugati harctéren a németek újabb sikereket értek el. — Egy német léghajó elsüllyesztett egy angol tengeralattjárót.

Hivatalos jelentés.

Budapest, máj. 4. Németország és Ausztria-Magyarország szövetséges csapatai hű fegyverbarátságban új győzelmet vívtak ki.

Azt a nagyon megerősített ellenséges arcvonalat, amelyet az oroszok limanovai győzelmes csatánk után, visszavonulásuk óta Nyugatgaliciában a Visztula és a Kárpátok főgerince közt tartottak, egész terjedelmében elfoglaltuk.

A támadást folytatva az osztrák-magyar és német haderő Frigyes főherceg tábornagy, hadseregfőparancsnok szemeláltára az egész arcvonalon újabb sikereket küzdött ki.

Feltartóztathatatlanul tovább vonultak előre kelet felé és nagy orosz erőket újfent sürgős visszavonulásra kényszerítettek.

A hadifoglyok száma eddig több mint 30.000-re emelkedett és óráról-

órára tovább nő. Az elfoglalt számos orosz hadállásban tömegtelen hadianyagot zsákmányoltunk, 22 ágyu és 64 géppuska van az eddigi zsákmány közt. Az összes többi arcvonalon a helyzet nagyjában változatlan.

Höfer, altábornagy.

A német vezérkar beszámolója.

Berlin, május 4. A nagy főhadiszállás jelenti:

Nyugati hadszíntér:

Flandriában támadásainkat észak és kelet felől nagy sikerrel folytattuk. Zeonkote, Zonnebeke, Wosthoek és Polygonenwilde erdő, továbbá Nonneboscher, megannyi olyan helység, amelyekért hónapok óta hevesen folyt a harc, kezünkbe került. Elvonuló ellenség Yperntől északra és délre ütegeink oldaltüzelése alatt áll.

Az Argonneokban a franciák Le Four de Paristól északra hasztalan kísérletet tettek egy általunk május elsején elfoglalt árok visszafoglalására.

A Maas és Mosel között a tüzérségi harcok tovább folytak.

Keleti hadszíntér:

Mitau felé való üldözés közben elfogott oroszok száma több, mint 4000-re emelkedett.

Kalvarjától délkeletre megújított orosz támadásokat visszavertük, 170 orosz elfogtunk.

Szintugy meghiusultak az oroszoknak Augusztovtól délkeletre ellenünk intézett támadásai, miközben az ellenség nagy veszteségeket szenvedett s azonkívül hadifoglyokban 4 tisztet és 420 főnyi legénységet, valamint 2 géppuskát veszített.

fiatal szobaleány ezüst tálcan fogja felszolgálni a reggelit.

— Boldog ember vagy Tamás — mondta — leereszkedő hangon Alvinczi István s azután kezet fogtak egymással, köszöntek és eltávoztak. Alvinczi a strázsákkal a faluvég felé ment, míg Gerő Tamás a cselédlakás udvarán keresztül egyenest a hegynek tartott. Utközben a fia fényes jövőjéről és az ő boldog, zavartalan öreg napjairól álmodozott. A holdvilág ragyogó fénye, mintha arannyal vonta volna be a nyári éjszakát. Minden az életről beszélt a némaság közepette, mely oly különösen szép volt Gerő Tamás előtt, hogy örömeiben szeretne volna szenvedélyesen átölelni a végtelen sötét erdőt, mely 20 éven át kenyeret adott neki. A kanyargó hegyi utak, a szőlők, az egész hegy és óriási erdő egy árnyá nőttek a szeme előtt s egy pillanatban, mintha elvesztette volna a szeme világát, a táj összefutott előtte és csak az eget látta a holddal és a csillagokkal, melyeknek olyan vakítóan fehér volt a csillogásuk, mint fagyos téli éjszakákon, mikor dermedt hideg hasogatja szét az erdőn a fákat és a farkasok falkákban tanyáznak...

Lassan felért a hegytetőre Gerő Tamás és gondolatai egyre jobban kiélesedtek. A holdsugáros nyári éjszaka bevilágított a lelkébe, melyet finoman, lágyan átfogott a természet fényben alvó éji köntöse.

Egy vén kórtefa mellett megállt és elnézett hosszan a tájék felett.

A faluból kutyák csaholása és néha egy-egy tehén böge hallatszott fel a hegyre.

Gerő Tamás párszor megpödrölte a bajuszát és ment lehorgasztott fejjel az

erdő felé. Jobb kezével a puskacsövet fogta, míg baljában egy szeges végű botot szorongatott. Nagy, atléta termetéről a holdvilág ijesztő árnyékot vetett a zizegő köves hegyi talajra. Amerre ment, a gyalog ösvényen mindkét oldalt összeborultak a bokrok és kimagasló, majd meg visszaeső gömbölyded lombozattal futottak bele az erdőbe.

Gerő Tamás a holdsugáros nyári éjszakákon szerette járni az erdőt, a lombos utakat és a hegyet, hol szabad volt gondolataival és visszaidézhetette olykor emlékeit, melyeket valamikor régen elhintettek szívében az élete tavaszán.

Észre sem vette merre járt, csak azt látta, hogy beért az erdőbe s a fák ágai ütögették. Az erdő egy nagy vonzalom erejével fogta körül és a természet hatalmas lombsátora alatt puha, süppedő pázsiton haladt előre éjszakai útján. Az erdészlaknál a ritkán a hold ezüstje fehérlett a zöld fűvön s hogy végiggázolt rajta, úgy érezte, mintha egy szép szobában lett volna...

Tíz évvel később Gerő Tamásnak meg kellett válnia az erdőtől, a lombos utaktól és a holdsugáros nyári éjszakáktól egyszerre váratlanul. Nehezen esett szívének a válás, de mennie kellett, mert az élet beváltotta azokat az álmakat, melyek éveken táplálták benne a reményt.

Fia elérte a fényes jövőt, gazdag nagy ur lett, elment érte és elvitte magával, a nagyvárosba, honnét nem hitte, hogy visszakerülélve falujába...

Az ősz Gerő Tamás csakugyan megérte azt, amit Alvinczi Istvánnak mondott.

Drága bőr karosszékben ült egy gyönyörűen festett falu szobában az öreg és újságot olvasott.

Minden reggel fényes ezüst tálcan vitték be neki a reggelit. A szobaleány közeledtére majd meghalt örömeiben a karosszékben.

A város holdsugáros nyári éjszakai nem voltak oly szépek, mint távoli szülőfalujáé.

Tétlenül kezdte unni az életet. Fia éjjel is dolgozott irodájában. Neki nem kellett a holdsugaras éjszaka.

Egyszer igen rosszkedvű volt az öreg. Utiköltséget kért a fiától, vonatra ült és hazautazott falujába. Az állomáson, hova megérkezett, hintó várta. Megparancsolta a kocsisnak, hogy lassan hajtson, hadd láthassa a vidéket, mert csodálatosképpen akkor is holdsugaras nyári éjszaka volt. A hintó lassan gördült a kavicsos uton s már közel jártak a faluhoz, mikor Gerő Tamás megállította a lovakat, kiszállott a hintóból, a kocsist visszaküldte és maga gyalog folytatta tovább az utat a faluba.

A keresztútnál a fészület előtt megállott, levette kalapját és a falu felé nézett. Az erdő, a hegy mintha integettek volna feléje...

Nehézkes érzés támadt a bensőjében, szíve összeszorult, lélegzete elakadt, megsédült és eszméletlenül esett össze a poros uton... Megölte a holdsugáros nyári éjszaka...

Kora hajnalban a korcsmáros vásárra ment és ő akadt rá az ut porában.

A faluban azután szájról-szájra járt a hír, hogy Gerő Tamás hazament meghalni.

A holdsugáros nyári éjszakák később ráborultak Gerő Tamás sírjára s az erdő és a hegy némán könnyeztek...

▼▼▼

Jedwabnonál is Lomzától északra visszavertük az oroszoknak egy éjjeli támadását.

Délkeleti hadszíntér:

Az Erdős-Kárpátok és a Felső-Visztula közti offenzíva jól halad előre. Az első nap zsákmánya 24.500 fogoly, 16 ágyu és 42 géppuska és ezidő szerint még át nem tekinthető mindenemű hadiszer.

Német léghajó harca angol tenger-alattjárókkal.

Berlin, máj. 4. A Wolf-ügynökség jelenti: E hó 3-án egy német tengerészeti léghajó az Északi-tengeren több angol tenger-alattjárókkal csatába bocsátkozott. Bombát dobott a tenger-alattjárókra és az egyiket elsüllyesztette. Agyukkal lőtték a léghajókra, de nem találtak. A léghajó sértetlenül visszatért.

Óriási győzelem.

Hivatalos helyről nem nyert ugyan még megerősítést, de bizonyos, hogy az egyesült hadseregek újabb nagy győzelmeket arattak. Eddig 160.000 fogoly, 250 ágyu, 150 automobil, 40 páncélos vonat, 4 beteg-szállító vonat, 450 gépfegyver, 2.500 ló és 58 repülőgép és eddig megszámlálhatatlan trén, munició és fegyver került a Kárpátokban kezeink közé.

ELVBARATAINKHOZ! Kérjük kath. társadalmunkat, hogy minden nyilvános helyiségben: kaszinóban, egyesületben, kávéházban, étteremben, dohánytözsdékben, fodrásznál :: követeljük az „ÚJ ÉLET“-et. ::

Hirek.

Kitüntetések. Gruber Máttyás 13. tüzérezredbeli főhadnagy a legfelsőbb elismerésben részesült. — Farkas Ferenc 18. honvédezzredbeli főhadnagy, a kismartoni rendőrkapitány fia, a signum laudist kapta.

Előléptetés. Goldman Hugó dr. tartalékos honvédorvost Ófelsége főorvossá nevezte ki.

50 év az Ur szolgálatában. Csendes, magányba vonulva, minden külső fény és pompa nélkül fogja megülni Kovács Ignác prépost-kanonok folyó hó 6-án Kismartonban áldozásának 50-ik évfordulóját. Az arany miséjét a szent Ferencrendiek templomában fogja celebrálni s mivel a jubiláló közismert szerénységénél fogva s tekintettel a háboru okozta súlyos helyzetre minden nyilvános ünnepeltetést megköszönt, csak a legszűkebb körben fog lefolyni s mi hű fia, buzgó követői és tisztelői is csak lélekben veszünk részt a nagy s örvendetes ünnepen. De itthon is a jubiléussal együtt szállnak imáink a Mindenhatóhoz, hálát adva neki, hogy mindannyiunk kedves s jóságos prépost-kanonokját ez örömben s kegyelemben részesítette s kérve a Mindenhatót, hogy tartsa meg még hosszú éveken át, hogy buzgó munkásságának gyümölcseit már e földön is élvezhesse. Arra való tekintettel, hogy Kovács prépost-kanonok jubileuma napján távol lesz városunktól, vasárnap, folyó hó 2-án keresték föl barátjai és tisztelői, kik az ünnepről értesültek. Tíz óra körül fogadta a káptalan tagjait, a szent Benedekrend igazgató s tanári kar többtagu küldöttségét, Wosinsky István dr. ör. r. grófot, a kath. konvent, a kongregációk, a Szt. Erzsébet- és Szt. Vince-egyesület, a Legényegyesület, a kath. sajtó küldöttségét.

Az üdvözölt főpap meghatottan mondott köszönetet a deputációk résztvevőinek s sikerült jubileumi képével ajándékozta meg azokat.

Ruffy Pál dr. miniszteri tanácsos, a gyermekvédelem országos megbízottja, a gyermekpszichológiának alapos ismerője és irodalmi értékesítője városunkba érkezett és a Mária Josefium intézeti vezetőségével értekezett ez intézmény kibővítése tárgyában.

Miniszteri biztosi kirendelés. A vállás- és közoktatásügyi miniszter az orsolyarendiek és az irgalmasok tanítónképezdéjébe a vizsgákhoz miniszteri biztosul Schwetz Vilmos kir. tanácsos, tanfelügyelőt rendelte ki.

Grimmenstein Mária báróné . Olmützből értesülünk, hogy Grimmenstein József báró, olmützi apát édesanyja mult hó 30-án meghalt s f. hó 30-án temették Trschitzben. Az elhunyt évtizedekkel ezelőtt Sopronban élt és tevékenyen részt vett karitativ mozgalmainkban, a többek között ő alapította városunkban karöltve az időközben szintén elhunyt angyallelkű id. dr. Schwartz Miklósnéval a városunkban oly áldásosan működő népkönyha-egyesületet, amely azóta nagy eredménnyel élelmezi városunk szegényebb osztályát. R. i. p.

Hósi halál. Horváth Ferenc pénzügyminiszteriumi tisztviselő, a 33. football-club kitűnő középcsatárja, a Kárpátokban hósi halált halt. Felesége, Scherák Fanny és kis árvája gyászolják.

Halálesetek. Pesthy Béla, kapuvári ügyvéd, a Sopronmegyei Első Takarékpénztár ügyésze, megyei törvényhat. biz. tag folyó hó 1-én Savanyukuton, 64 éves korában rövid szenvedés és a haldoklók szentségeinek fölvétele után elhunyt, Hült tetemét Sopronba szállították s a Szt. Mihályról címzett régi temetőben helyezték örök nyugalomra nagy gyászoló közönség jelenlétében. — Gráf Rikárd, m. kir. állami végrehajtó 33 éves korában folyó hó 2-án elhunyt. Temetése Selegszántón volt. — Özvegy Prokop Jánosné Kimmel Borbálya 81 éves korában halt meg folyó hó 2-án. — Bachmann József katonai élelmezési főtsztr rövid kinos szenvedés után f. hó 4-én meghalt. Temetése szerdán délután volt nagy katonai részvét mellett a Szt. Mihály-temetőben. — Hirtenstein Fülöp, Horváth József kir. állatorvos apósa f. hó 4-én elhunyt.

Sopronvármegye törvényhatósági bizottsága folyó hó 11-én, délelőtt 10 órakor tartja rendes évnegyedes közgyűlését. A tárgysorozat 180 tételt tartalmaz, amelyek fontosabbjait az állandó választmány legutóbb tartott ülésében már előkészítette. Ezekon kívül küldöttségi és tiszti jelentések és zárószámadások kerülnek tárgyalásra.

A nagymartoni Vörös Kereszt-Egyesület folyó hó 1-én Cziffrák József főszolgabíró elnökletével tartotta meg évi rendes közgyűlését, amelyen a részletes évi jelentés örvendetes tudomásul szolgált s a melyen főleg az elnöklő főszolgabíró érdemeit méltatták, akinek bnzgo munkássága eredményezte első sorban az elért sikereket.

Az Evang. egyháztanács folyó hó 1-én ülést tartott, amelynek főtárgya a preszbiterium megalakítása volt.

A bronz vitézségi érmet kapták a 18. honvédegyalozezredből: Dormán Ferenc őrmester, Pecsák Ferenc címzetes őrmester, Gancsusz János, Czár András tizedesek. Puhr Ferenc, Kutrovics Béla, Kummer Gyula, Szalay István, Leitgeb József, Gráth András, Szapós József, Gangl József, Falk Nándor, Faller János, Kardos István, Basch Gyula, Hermann József, Ritter János és Németh István. — A 48. gyalozezredből: Fleckenstein Ferenc hadnagy, Nagy Ferenc, Tancos István káplár, Ferency Ferenc, Hezinger Jenő és Vers József gyalogosok. — A 76. gyalozezredből: Steiner István zászlós, Grafl

Mihály, Kern őrmesterek, Engelmayer Ferenc, Kaiser István, Morawetz József, Ochs János, Pintér Mihály, Preisinger Antal, Ringhofer Antal, Stifter István, Tremmel János, Zechmeister Rudolf, Ziegler Mátyás szakaszvezetők, Binder József címz. káplár, Szabó Imre őrzetető, Artner István, Bán, Iván János, Karall Ferenc, Neubauer Mátyás gyalogosok és Krizmanics Jakab századtróbitás.

Ülések. A Soproni gyorsíró egyesület folyó hó 5-én este 8 órakor tartotta rendes havi ülését, egyesületi helyiségében (magyar korona vendéglőben) amelyen az idei közgyűlés elmaradására irányuló indítványt tárgyalták. — A Soproni általános ipartestület folyó hó 30-án d. e. 11 órakor tartja a kereskedelmi és iparkamara üléstermében rendes évi közgyűlését.

A füsttelen nap 3034 K-t eredményezett. A 25 K nyomtatvány-kiadás levonásával megmaradt 3009 K összegből 2025 K-t a rokkantalap javára, 984 K-t pedig a vak katonák segélyalapja javára a budapesti központba küldtek.

Baleset. Fill Vazil, 27. cs. és kir. ezredbeli tüzér, aki a déli vasuti raktár előtt teljesített őrszolgálatot, eddig még föl nem derített okokból a szombathelyi vonat kerekei alá került s súlyos sérüléseket szenvedett a fején és karán. A Ferenc József-kaszárnyabeli tartalékkórházban ápolják.

A német színtársulat, amely az idén ép úgy, mint a magyar igen gyér látogatottságnak örvendett, mult vasárnap befejezte működését s tagjai már el is hagyták városunkat.

A nemesi testőrség. Az Echo de Paris azt jelenti, hogy az olasz kormány elhatározta, hogy a vatikáni nemesi testőrségnek és a palotaőrség tagjainak mozgósítás esetén nem kell bevonulniok. Az olasz kormány ezzel az intézkedéssel a Vatikán iránt való barátságos érületének kíván nyomatékos kifejezést adni.

A bolgár király kiközösítése az egyházból. Az Echo de Paris a minap azt írta, hogy a Szentszék Ferdinánd bolgár királyt feloldozta ama excommunicatio alól, amelyet akkor mondott ki reá, amikor beleegyezett Boris trónörökösnek az orthodoxiára való átlépésébe. Ez a jelentés némi magyarázatra szorul. Ferdinánd királyt akkoriban nem közösítették ki formálisan az egyházból, de tudták vele azt, hogy tette az Apostolicae Sedis bulla értelmében milyen egyházi büntetést von maga után. Minthogy Boris trónörökös jelenleg már tul van ama életkoron, amelyben még atyja dönthet hitéről, a király gyóntatójára tartozik az, hogy megengedik-e neki a szentségekhez való járulást. A kérdésben némi felvilágosítást ad a L'Osservatore Romano április 26-iki száma, amely Szófiából április 10-én keltezett, következő jelentést közöl: Ófelsége a király, mint minden évben, az idén is részt vett Szófiában és Philippopolisban a katolikus egyház nagyheti szertartásán. Nagyhét hétfőjén a király, amint illik, a szentségekhez járult.

A költözködési munkabér. A városi tanács közhírré teszi, hogy a 12770/1915. B. M. eln. számú rendelet értelmében az, aki a lakásköltözködéskor munkabér vagy fuvardíj címén a rendes munkabérnél többet kér, vagy elfogad, kihágást követ el, mely 15 napi elzárást, helyettesítő 200 koronára büntetetik.

Hirdetmény. A m. kir. miniszteriumnak 1371/1915. számú rendelete értelmében közhírré teszem, hogy azok, akiknek burgonya készletük van és a készlet a saját szükségletüknél több, ezt haladéktalanul bejelenteni kötelesek. A bejelentés a városi fogyasztási adóhivatali főnöknél eszközölhető. Aki ez ellen vét, kihágást követ el és 2 hónapi elzárásra, vagy 600 koronára büntethető. Sopron, 1915. évi május hó 1-én. Dr. Töpler Kálmán s. k. polgármester.

